

ת"פ 56650/12/13 - מדינת ישראל נגד יצחק עדן עזרא

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 56650-12-13 מדינת ישראל נ' עזרא

ת"פ 54147-02-14 מדינת ישראל נ' עזרא

בפני כב' השופט אביטל חן
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

יצחק עדן עזרא

הנאשמים

גזר דין

כנגד הנאשם שבפני, בחור צעיר יליד 1995, הוגשו 2 כתבי אישום, בהם הודה והורשע.

בת"פ 54147-02-14 הורשע הנאשם במסגרת כתב אישום מתוקן בעבירות של **הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו והעלבת עובד ציבור**, בכך שביום 26/10/13 עת טיפל השוטרי גסאן אבו סלאח (להלן: "השוטרי") באירוע, ניגש אליו הנאשם ואמר לו "אני שונא שוטרי כחול דרוזי" וירק על הרצפה.

השוטרי עיכב את הנאשם וביקשו להתלוות אליו לניידת אך הנאשם סירב, התנגד לעיכוב, תוך שהוא דוחף את השוטרי באמצעות ידיו.

בעקבות אירוע זה, נעצר הנאשם, ובהמשך, משהוכנס לניידת המשיך להתנגד למעצרו, תוך דחיפת השוטרים שנכחו במקום, ותוך גרימת נזק לידית הדלת האחורית של הניידת. (עבירת החבלה במזיד לרכב נמחקה אך עובדות כתב האישום נותרו ללא שינוי. א.ח.).

בת"פ 56650-12-13 הורשע הנאשם בעבירות **איומים וגניבה** בכך שביום 5/7/13 לפנות בוקר גנב הנאשם 9,000 ₪ במזומן ממר אדוארד אמיגא, אביה של חברתו דאז (להלן: "המתלונן"), אשר בביתו ישן.

בהמשך, כשגילו בני הבית את דבר הגניבה התקשרה בתו של המתלונן (שהיתה כאמור חברתו של הנאשם-א.ח.) לנאשם וביקשה ממנו להשיב את הכסף. בתגובה איים עליה הנאשם באומרו: "אם תספרי על זה למישהו אני כבר אדע מה לעשות". בהמשך החזיר הנאשם את הכסף למתלונן.

טיעוני הצדדים לעונש

הצדדים הגיעו להסדר טיעון לפיו בת"פ 54147-02-14 ישלם הנאשם למשטרת ישראל פיצוי בסך 250 ₪ ואילו בת"פ 56650-12-13 ישלם למתלוננת פיצויים בסך 1,000 ₪. מעבר לזאת, תטען התביעה להשתת עונש מאסר בעבודות שירות בן 4 חודשים לכל היותר.

בטיעוניה לעונש התייחסה התביעה לנסיבות ביצוע העבירות ולערכים המוגנים שנפגעו. נוכח גילו הצעיר של הנאשם, הודייתו בביצוע העבירות, נכונותו לשלם פיצוי והעובדה שכיום הינו חייל המשרת בצה"ל, מבקשת התביעה להשית על הנאשם 4 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות בלבד.

הסנגור אף הוא מתייחס לנסיבות ביצוע העבירות תוך מתן דגש לחלקים הקלים בהן, ונוכח גילו הצעיר של הנאשם, היותו נעדר עבר פלילי, הדיווחים החיוביים אודות תפקודו כחייל בצה"ל, העובדה שהשיב את הכסף שגנב והנזק שעלול להיגרם לנאשם היה וירצה עונש מאסר, עותר הסנגור לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהשית על הנאשם צו מבחן ושל"צ.

תסקיר שירות המבחן

הנאשם כיום בן 19.5 שנה, רווק, מתגורר בבית הוריו. כיום משרת כחייל סדיר בצה"ל.

הוריו של הנאשם התגרשו בהיותו בן 6 שנים ונשאו בשנית עת הגיע לגיל 16 שנה. שירות המבחן מציין כי לנאשם כעסים מול אביו על שנטש את הבית, וכעסים אלו לא עובדו כראוי.

הנאשם סיים 12 שנות לימוד אך לא השלים תעודת בגרות. לאורך שנות לימודיו בבית הספר גילה הנאשם קשיים לימודיים והתנהגותיים.

הנאשם מתאר קשר מיטיב עם הוריו וסיפר כי לאורך השנים היו עבורו מקור לתמיכה ולעזרה. הוריו ציינו במקביל בפני שירות המבחן כי הנאשם אדם חיובי ואחראי, וכי העבירות שביצע אינו אופייניות לו.

משיחה שקיים שירות המבחן עם מפקדו של הנאשם בצבא, דיווח זה על קשיים של הנאשם בתחילת דרכו בצבא, אך כיום הפך הנאשם לחייל ממושמע, מבצע את תפקידו, מעדכן ומודיע למפקדיו על מצבו ומגלה אחריות. עוד דיווח מפקדו של הנאשם כי נוכח התרשמותו בדבר קשיים כלכליים מהם סובל הנאשם ניתן לו היתר לעבוד בתקופת השירות הצבאי.

היסטוריה עבריינית והעבירות הנוכחיות

בענין עבירת הגניבה בת"פ 56650-12-13 צוין כי הנאשם נטל אחריות מלאה על מעשיו, הביע חרטה על התנהגותו ולדבריו, אף התנצל מספר פעמים בפני המתלוננת ובהמשך, אך השיב את הכסף לבעליו באמצעות חברו, שהיה היחיד שידע על מעשהו של הנאשם, בשל הבושה שחש.

שירות המבחן מציין את התרשמותו לפיה לא קדם לעבירת הגניבה תכנון וכי הנאשם לא ידע כי הכסף שנטל, הינו קצבת הנכות של המתלונן.

בנוגע לעבירת ההתנהגות כלפי שוטרים בת"פ 54147-02-14, נטל הנאשם אחריות מלאה ותיאר את תחושת התסכול

שחש לנוכח רצונם של השוטרים לשפוך את האלכוהול שרכש בכסף רב.

שירות המבחן התרשם מהתייחסות ילדותית ולא בשלה ביחס לעבירה זו, וכן מקושי להבין לעומק את הבעייתיות שבהתנהלותו.

הערכת הסיכון לעבריינות והסיכוי לשיקום

שירות המבחן מציין תחת גורמי הסיכון: "התרשמנו מבחור צעיר, ילדותי הנמצא בתהליך גיבוש זהותו העצמית, המתקשה בשלב זה להבין לעומק את בעייתיות תפיסותיו וקשייו, בכלל זה ביחס לשתית אלכוהול. ניכר כי מגלה נטייה להתייחסות קונקרטית להתנהגותו, ופחות יכולת ולהכללה ולהבנה להתייחסות מעמיקה יותר סביב שינוי דפוסי. התרשמנו כי בעבר וכיום נתון עדן בלחצים כלכליים ורגשיים, בין היתר מצד משפחתו, דבר אשר אינו מותאם לגילו הצעיר, כאשר על רקע זה ניכר כי קיימים מטענים רגשיים לא מעובדים. כל אלו מהווים להערכתנו גורמי סיכון להישנות מעורבות עבריינית"

בהמשך, ביחס לגורמי הסיכוי מציין שירות המבחן: "התרשמנו מבחור צעיר מאוד, המשרת כיום בצה"ל...שירותו הצבאי מהווה עבורו גורם חשוב להמשך שיקומו והשתלבותו במסלול חיים נורמטיבי. כאמור בשיחה עם עדן התרשמנו כי מגלה רצון ומוטיבציה רבה לניהול אורח חיים תקין ולהוסיף לעבוד ולכלכל את עצמו ואת בני משפחתו לצד המשך שירות צבאי סדיר.."

המלצה ותכנית שיקום

שירות המבחן סבור כי הנאשם זקוק לגבול שיבהיר לו הצורך להימנע ממעשים דומים, לצד המשך תמיכה בכיוון שיקומי והמשך שירותו הצבאי, כגורם מסייע ומחזק התנהלות תקינה. שירות המבחן מציין כי הנאשם תופס את שירותו הצבאי כגורם חשוב וכי פגיעה בשירותו הצבאי עלולה לפגוע בדימויו העצמי של הנאשם ובתפקודו הנורמטיבי.

נוכח רצונו של הנאשם לניהול אורח חיים נורמטיבי ולאור החשיבות שרואה שירות המבחן בסיום שירותו הצבאי והשתלבותו של הנאשם בתעסוקה יציבה, ממליץ שירות המבחן על השתתפותו במבחן לשנה, צו של"צ בהיקף של 220 שעות ומאסר מותנה.

דין וגזירת דין

מתחמי הענישה ההולמים

בהתאם להוראת סעיף 40 ג(א) לחוק העונשין, יש לקבוע את מתחם הענישה ההולם בהתאם לעקרון ההלימה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות בבצוע העבירה ובמדיניות הענישה הנוהגת.

ת"פ 54147-02-14

בתיק זה הורשע הנאשם בעבירות של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו והעלבת עובד ציבור. מדובר בשתי עבירות

הקשורות זו בזו ומהוות אירוע אחד ולפיכך יוטל עונש כולל על האירוע.

הערך המוגן בעבירה של עבירה של העלבת עובד ציבור הינו הגנה על עובדי הציבור במסגרת מילוי תפקידם, ושמירה על יכולתם לבצע את עבודתם ללא הפרעה וללא מורא. אני סבור כי הפגיעה בערך המוגן הינה גבוהה. הנאשם התבטא כלפי השוטר בצורה מעליבה ופוגענית כשאמר לו "אני שונא שוטר כחול דרוזי" וירק על הרצפה.

העבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, תכליתה להגן על מערכת אכיפת החוק ואכיפת הציות לחוק, ובמקרה שבפני אני סבור כי מדובר בפגיעה ברמה בינונית. לאחר שהתבטא הנאשם כלפי השוטר בצורה פוגענית, בניסיון לטרפד את מעצרו, התנגד הנאשם למעצר, תוך שהוא דוחף את השוטרים בידיו.

בחינת **מדיניות הענישה הנהוגה** בעבירות בהן הורשע הנאשם מלמדת כי בתי-המשפט נוהגים להטיל בגין עונשים הנעים מהטלת מאסר מותנה לצד ענישה נלווית הכוללת קנס, פיצוי או של"צ; ועד הטלת עונש מאסר בפועל קצר, שאפשר שירוצה בעבודות שירות.

בהתייחס למידת הפגיעה בערכים המוגנים, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ובענישה הנהוגה, אני סבור כי מתחם הענישה ביחס לאירוע בתיק ת"פ 54147-02-14 נע בין מאסר מותנה ל-6 חודשי מאסר, שאפשר שירוצה בעבודות שירות.

ת"פ 56650-12-13

בתיק זה הורשע הנאשם בעבירות **איומים וגניבה**.

ה**ערך המוגן בעבירה** של גניבה הינו הגנה על קניינו של הפרט ועל תחושת הביטחון של הציבור. במקרה שבפני מדובר בפגיעה בינונית-גבוהה, נוכח סכום הכסף שנגנב והעובדה שהמעשה בוצע במהלך שהתארח הנאשם בבית המתלונן, ותוך הפרת האמון שניתן בו.

לענין **מדיניות הענישה הנהוגה** אני מפנה לפסיקה הדנה במקרים דומים למקרה שבפני:

א. ברע"פ 11/7528 גוטליב נ' מדינת ישראל (26.10.11), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשמת, אשר הורשעה בהתאם להודאתה בביצוע שלוש עבירות של גניבה. הנאשמת נידונה לשישה חודשי מאסר בפועל, תוך הפעלת מאסר מותנה בן 6 חודשים. סך הכל נידונה הנאשמת ל-9 חודשי מאסר.

ב. ברע"פ 4973/12 אמויאל נ' מדינת ישראל (1.7.12), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם אשר הורשע בהתאם להודאתו בביצוע עבירת גניבה. הנאשם שלח ידו מעל דלפק פקידת הבנק, ולקח כסף בסך ₪ 19,100 שהונח שם ללא השגחה. לנאשם עבר פלילי קודם והוא נידון לעונש מאסר בפועל למשך שלושה חודשים ויום.

ג. בע"פ (מח' י-ם) 11-09-8182 אבו נג'מה נ' מדינת ישראל (14.11.11), התקבל באופן חלקי ערעורו של נאשם, אשר הורשע בביצוע עבירת גניבה. הנאשם ניסה למכור לתייר גלויות, תוך שהוא מוציא מתוך תיקו של התייר ארנק שבו כסף מזומן ומסמכים אישיים. לנאשם עבר פלילי קודם. בית משפט השלום גזר עליו 24 חודשי מאסר בפועל, תוך הפעלת מאסר מותנה, במצטבר כן שהנאשם

עמוד 4

נדון ל- 30 חודשי מאסר בפועל. בית משפט המחוזי הקל בעונשו, והוא נידון ל- 21 חודשי מאסר בפועל, כלל הפעלת המאסר המותנה.

ד. בעפ"ג (מח' י-ם) 11-07-25337 מדינת ישראל נ' אבו סביתאן (7.9.11), גזר בית משפט השלום 6 חודשי מאסר בפועל בגין עבירות גניבה, וכן הפעיל במצטבר מאסר המותנה בן 6 חודשים, בית משפט המחוזי החמיר בעונש, והשית על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל, תוך הפעלת המאסר המותנה במצטבר. סך הכל נידון הנאשם ל- 18 חודשים.

ה. בעפ"ג (מח' י-ם) 10-03-18727 ג'אבר נ' מדינת ישראל (22.4.10), נדחה ערעורו של נאשם, אשר הורשע בביצוע עבירת גניבה, ונידון ל- 8 חודשי מאסר בפועל, ועם הפעלת מאסר מותנה, ל- 11 חודשים.

ו. בת"פ (חי') 02-112987 מדינת ישראל נ' קוסיאקוב (18.1.10), הורשע נאשם בביצוע עבירת גניבה מחנות, ונדון לחודשיים מאסר בפועל, ויחד עם הפעלת מאסר מותנה ל- 12 חודשים.

ז. בת"פ (פ"ת) 13-02-28425 מדינת ישראל נ' דריבין (4.11.13), הורשע נאשם בביצוע עבירת גניבה, כאשר נטל בושם מסניף "סופר-פארם" בשווי 695.95 ₪. לחובת הנאשם עמדו שש הרשעות קודמות. הנאשם נידון לחודשיים וחצי מאסר בפועל, תוך הפעלת מאסר מותנה בן 8 חודשים, סך הכל ל- 10.5 חודשי מאסר בפועל.

ח. בת"פ (נת') 23992-11-09 מדינת ישראל נ' אדדי (26.1.10), הורשע נאשם בהתאם להודאתו בביצוע עבירת גניבה. הנאשם נידון ל- 3 חודשי מאסר בפועל, והופעל בעניינו מאסר מותנה למשך 6 חודשים, חלקו בחופף וחלקו במצטבר. בסיכום נגזר דינו של הנאשם במקרה זה ל- 7 חודשי מאסר בפועל.

במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש ליתן את הדעת לגובה הסכום שנגנב, ולעובדה שהנאשם ניצל את שהותו כאורח בבית המתלונן, ואת האמון שניתן בו לביצוע מעשה העבירה. נתתי דעתי לכך שלא היה תכנון מקדים לביצוע הגניבה וכי הנאשם הבחין בסכום הכסף בדרך אגב ולא עמד בפיתוי, וכן לעובדה לפיה הכסף הושב למתלונן.

לטעמי, מתחם הענישה בעבירת הגניבה שבפני נע בין מאסר קצר בפועל לבין 6 חודשי מאסר, שאפשר שירוצו בעבודות שירות.

באשר לעבירת האיומים בה נקבעה אחריותו של הנאשם הערך המוגן הוא הזכות לשלום הציבור והזכות לשלוות נפשו, בטחונו וחירות פעולתו של הפרט.

יפים לעניינינו הדברים שנקבעו ברע"פ 2038/04 לם נ' מד":

"האיום הוא, אפוא, ביטוי שהמשפט מטיל עליו מגבלות תוך פגיעה בחופש הביטוי וזאת, כדי להגן על ערכים אחרים ובהם שלווה נפשו, בטחונו וחירות פעולתו של הפרט. האיום מסכן את חירות פעולתו של הפרט שכן, פעמים רבות, כרוך האיום גם בציפייה להתנהגות

מסוימת מצד המאויים שהמאיים מבקש להשיג באמצעות השמעת האיום".

בחינת הפגיעה בערך החברתי המוגן, מוביל למסקנה כי מדובר בפגיעה מינורית, שכן הנאשם לא איים על חיי המתלוננת או בפגיעה בגופה אלא אמר "אני אדע מה לעשות", כשלדבריו, התכוון לפרסם הקשר הרומנטי שניהלו השניים.

לטעמי, מתחם הענישה בעבירת האיומים שבפני נע בין ביצוע של"צ לבין מאסר קצר בפועל.

גזירת העונש המתאים לנאשם

במסגרת קביעת העונש המתאים לנאשם רשאי בית המשפט ליתן דעתו לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, עליהן ניתן ללמוד מטיעוני הצדדים ומתסקיר שירות המבחן שהוגש.

הנאשם בן 19.5 שנה, בן למשפחה נורמטיבית ושומרת חוק, מתגורר בבית הוריו וכיום משרת כחייל בשירות סדיר בצה"ל והדיווחים אודות תפקודו חיוביים.

מגיל צעיר עבד הנאשם בעבודות מזדמנות לצורך סיוע בפרנסת משפחתו, ועל אף המשבר שחווי סביב גירושי הוריו ועזיבת אביו את בית המשפחה, הוסיף הנאשם לפעול במחויבות גדולה כלפי משפחתו ובכלל זה, בפן הכלכלי.

לפי האמור בתסקיר, עבירת הגניבה בוצעה על רקע תחושת חוסר אותה חווה הנאשם, ואי עמידתו בפיתוי, משהבחין בשטרות הכסף בתיקו של המתלונן. לגבי העבירות של הכשלת שוטר במילוי תפקידו והעלבת עובד ציבור, מציין שירות המבחן תפיסה ילדותית של הנאשם וקושי בהבנת הבעייתיות במעשיו.

הנאשם נטל אחריות, חסך זמן שיפוטי, הביעה חרטה כנה על מעשיו בשני התיקים שבפני, מתבייש בהם, ומבטא שאיפה לנהל אורח חיים תקין, להוסיף לכלכל את עצמו בכוחות עצמו ולהשלים לימודיו לצורך קבלת תעודת בגרות.

הנאשם נמנה על קבוצת הבגירים הצעירים, נעדר עבר פלילי וביצע את העבירות זמן קצר לאחר שמלאו לו 18 שנה.

התלבטתי אם להשית על הנאשם עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות, ולטעמי כך היה ראוי לעשות בשל חומרתן המצטברת של העבירות ומתחמי הענישה שפורטו.

בסופו של יום נראה כי השירות הצבאי בו משולב הנאשם מהווה גורם חיובי בתפקודו ובשיקומו, והשתת עונש מאסר עלולה בסבירות גבוהה לגרום לו נזק משמעותי בעצם הפסקת השירות הצבאי, והסתתו מנתיב נכון ובונה עתיד.

בנסיבות העניין, החלטתי שלא להשית על הנאשם עונש של מאסר, גם לא בדרך עבודות שירות, והעונש שיגזר נמוך מהמתחם שנקבע.

לצורך עמידה על המשך תפקודו התקין של הנאשם והשתלבותו בטיפול אני מעמידו תחת צו מבחן למשך שנה.

לפיכך, אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

1. 220 שעות של"צ לביצוע בתוך שנה מהיום, בהתאם לתכנית שהוצעה על ידי שירות המבחן. אם יהא צורך בהארכת תקופת ביצוע השלצ יעשה בית המשפט כן.
2. שלושה חודשי מאסר וזאת על תנאי למשך 3 שנים מהיום אם יבצע הנאשם משך תקופה זו עבירה מן העבירות בהן הורשע בתיקים שבפני.
3. מעמיד את הנאשם תחת צו מבחן למשך 12 חודשים. הנאשם ישתף פעולה עם שירות המבחן ככל שתידרש ובכל תכנית אשר תותווה עבורו. **מובהר לנאשם כי הפרת כללי צו המבחן, עלולה לגרור אחריה השבת עניינו לבית המשפט.**
4. הנאשם ישלם פיצוי בסך 1,000 ₪ למתלוננת בת"פ 56650-12-13 לא יאוחר מיום 1/8/15.
5. הנאשם ישלם למשטרת ישראל פיצויים בסך 250 ₪ במסגרת הרשעתו בתיק מספר 54147-02-14. הסכום ישולם לא יאוחר מיום 1/10/15.

ניתן היום, ג' אב תשע"ה, 19 יולי 2015, בנוכחות הצדדים.